

Ole Grünbaum var en god kilde i årene 1966-70, og da han evnede at slå tonen an og begejstre andre, var han altid leveringsdygtig i nyheder, forstået som provokerende synspunkter og handlinger, der ikke var set eller hørt før.

Han var idealist, flammende fremførte han fluktuerende frihedsfilosofier i forkortet eller forvrænget form. Han ville vildskab med sine bøger.

Hans skift fra at være den mest ekstreme anarkist til dansk ypperstepræst for et indisk orakel, guru Marahaj Ji, var noget af en vending på livets landevej. Fra høstakhår, bukseløs dans og tjald på sin Nimbus uden nummerplader til nobelt outfit model mormon var et af de voldsomste eksempler på det flik-flak, der drev den søgende generation rundt mellem marxisme og neoreligiositet. Ole blev grebet af en åbenbaring, da den feterede indiske dreng, af skeptikere bespottet som "den lille fede", ophøjedes til verdens frelser. Hypnotiserede yngre mennesker, på evig jagt efter det saliggørende, denne gang i form af en velnæret mikrobuddha på en ophøjet trone, solgte deres jordegods og stiftede gæld for at kunne flyve til storbyer, hvor Mr. Magic optrådte. Ole var i stand til at rejse midler til køb af en funkisvilla på Strandvænget, således at Hans Hellighed havde en passende residens, når det måtte behage ham at lægge vejen forbi København. Ole udgav i 1970 *Når jeg blir statsminister* og kunne, når han havde lagt sin fræk-